

Egy fénykép, egy történet

Katonai pályafutásom gimnazista koromban kezdődött. 1957. augusztusában vonultam be Hűvösvölgybe, a II. Rákóczi Ferenc Katonai középiskolába. A képen háttérben az iskola gyönyörű főépülete látható. A foci pályán fényképeztek le bennünket, a növendék kiképzés után, a nyári balatoni táborozás előtt. Ekkor már megtanultuk az alaki szabályzatot, tudunk sorakozni, menetelni, énekelni, úgy ahogy kell. Az első sorban jobbról a harmadik vagyok én. A fényképezés után megkaptuk az első „beosztásunkat”, én a II./C osztályba kerültem.

1941. november 26-án születtem Óbecsén. Lehettem volna tűzoltó, vagy vadakat terelő juhász, de katona lettem. Szegeden ért a toborzó. Az osztályfőnöki órán egyszer csak egy katonatiszt állt előttünk, és olyan szépen beszélt a honvédségről, hogy úgy éreztem ott a helyem. Nem csalódtam, életem nagy élménye várt rám. Ma is hálás vagyok tanáraimnak és nevelőimnek, akik a tudást, fegyelmet, rendszeret, bajtársiasságot, hazaszeretetet, engedelmisséget (és sok minden mást is) igyekeztek belénk táplálni. Hálás vagyok iskolámnak, a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskolának, mert az ott tanultak biztos alapokat nyújtottak későbbi pályafutásom során. Pedig "rákóczista" életem rövid volt: 1957 nyarán (a növendéki kiképzés után) egy felejthetetlen balatoni nyári táborozással kezdődött, és 1958-ban a tanév

végével zárult. Ez a rövid idő is elegendő volt azonban ahhoz, hogy mély nyomokat hagyjon egy fiatal ember alakuló személyiségében.